

Негде баш у овај сат, на данашњи дан, а пре тачно сто година, у Цариграду, који је већ вековима био Истамбул, а никад није престао да буде Цариград, започело је велико славље са ватрометом и уз учешће више десетина хиљада људи. Славила се победа турског оружја, величала се исламска вера као једина права, јер је и овај пут, као и небројено пута до тада, однела победу над крстом и то православним. Наиме, на Порту је стигао телеграм Зеки-паше од Халепа, команданта Вардарске, западне армије којим извештава да је Турска успела да у борби порази Србе и да ће колико сутра ујутру само дотући остатке војске у расулу.

Зеки паша је, међутим, видео оно што је мислио да је истина. О људима који живе у властитим сликама-заблудама, Хамваш пише да живе у мајама, а ми кажемо: Шта се замајаваш, или немој да ме замајаваш.

Ситуација је, међутим, била потпуно другачија: Турска западна армија, (али и источна, тракијска – коју је предводио Али-Риза паша), не само да нису победиле, већ су први дан битке завршиле неуспехом. Сви њихови напори, а успело им је да изненаде Србе који су их очекивали тек на Овчем-пољу, затим Срби уопште нису имали комуникацију са властитим врховним штабом, али ни комуникацију између армија, дакле, сви турски налети и напади били су одбијени. Сутрадан, 24 октобра, турској војсци се десило оно што је Зеки паша рекао да ће се десити Србима: војска им се још исто вече и током ноћи почела расипати и повлачити, а са првим зрацима Сунца повлачење се претворило у бежанију и расуло. Још кад су Срби припуцали...

Срби и Србија сто година после Куманова

Пише: Ђорђе М. Србуловић
среда, 24 октобар 2012 13:36

Срби и Србија сто година после Куманова

Пише: Ђорђе М. Србуловић
среда, 24 октобар 2012 13:36

